

List izlazi tjedno. Godišnja pretplata 30 Din. Za inozemstvo 60 — Oglasi po naročitoj tarifi.

GOD. VI

BROJ 2

ŠIBENIK, 13 siječnja 1935

Rukopisi se ne vraćaju — Adresa uredništva i uprave: ŠIBENIK pp. 17.

Po državi

Starokatolicizam — Svojevremeno su slobodne novine pisale o velikim uspjesima starokatolika u Kralovcu. Razni propovjednici su u pet gostiona (!) propovijedali. Tada su bili pridobili oko 250 pristaša. Poslije se mnogi skrušeno povratili u katoličku Crkvu. Do danas ih se je obratilo 190. Neki su na putu obraćenja. Oni koji još ostaju kod starokatolika, ostaju iz nužde, radi ženidbe, koju nisu mogli sklopiti u katoličkoj Crkvi. — Razumije se, da su i u Karlovcu starokatolici podijeljeni u dva tabora. Jedni su za Kaloderu, drugi su protiv njemu.

Protiv psovke. — U Bistri se osnovala „Vojska imena Isusova protiv psovke“. Upisalo se preko 100 muškaraca. U istom selu je osnovana i „Bratovština sv. Krunice“ koja broji preko 300 članova i članica.

Pokusi sa sirenom. — Za sigurnost stanovništva, kod ratnih napadaja iz zraka, u prvom je redu potrebno da bude na vrijeme obaviješteno o opasnosti. Za brzo i sigurno objavljivanje opasnosti služe, uz ostala sredstva, i sirene postavljene na zgodnim mjestima u gradu. — Mjesni odbor za obranu grada Zagreba od napada iz zraka dao je ovih dana, postaviti na jednoj visokoj novogradnji sirene tvrtke „Siemens“ i „Noris“, da ispitaju doseg njihovih zvukova. S ovim sirenama davano je šest raznih zvukova. Na te zvukove je pazilo, na raznim točkama grada, preko 300 za to određenih osoba.

Krivtvođenje biračkih spiskova. — U Kosovskoj Mitrovici, pred okružnim sudom, vodi se rasprava protiv članova biračkog odbora za općinske izbore u prekrasnoj općini, sreza Dreničkog. Birački odbor je optužen radi krivtvođenja izbornih glasa.

Konkordat sa sv. Stolicom. — Deklaracijom od 3. 1. 1935 kr. vlada objavljuje da je prožeta najboljom voljom dobre odnose i iskrenu suradnju između naše države i katoličke crkve uspješno i trajno osigurati sklapanjem konkordata sa Svetom Stolicom.

Budžet za godinu 1935/36. — Objavljen je predlog financijskog zakona za 1935/36 godinu, po kojem bi budžet za dojučeršnju godinu iznosio, prihoda i rashoda, oko 10 milijarda dinara.

Obilno maslina. — Ovogodišnji prinos maslina u južnom i sjevernom Jadranu je bio vrlo dobar, na srednjem slab. Ali je prodaja zastala radi uvoza grčkih maslina. Cijena je ulju od 8—11 dinara.

Rješenje seljačkih dugova. — Oveća grupa seljaka posjetila je ministra poljoprivrede s potpisima 20.000 seljaka i podnijela molbu za rješenje seljačkih dugova. Ministar je izjavio da će to pitanje biti najveća briga vlade.

Zadružarstvo. — U Splitu je bila sjednica sviju delegata Upravnog Vijeća „Zadružne Matice“. Utvrđeno je da broj zadružara u Dalmaciji raste i da sve uspješnije rade. Morao bi taj broj da se još više popne jer ćemo zadružno lakše prebrođiti siromaštvo i bijedu našeg kraja.

Duhan po četiri dinara. Prošle godine je Hercegovina proizvela oko 185 vagona duhana. Seljacima se plaća kg. oko 4 dinara!

Nova zapovijed

— Zar je zbilja nova? Da, nekada je bila; pa i danas je! Iako ne po vremenu, a ono po duhu.

Znate li zapovijed koja je nova, i svježa kao snijeg koji pada u rano zimsko jutro, a ipak je stara skoro 2000 godina? — Kristova je to zapovijed. Božja je! Zapisao ju je je najmiliji Kristov učenik, sv. Ivan. Ovačito čitamo: „Novu vam zapovijed dajem: Ljubite se među sobom. Kao što sam ja vas ljubio, tako se i vi ljubite među sobom. Po tom će vas svi spoznati da ste moji učenici, ako se budete ljubili među sobom.“

Sad znate koja je to nova zapovijed.

Najviše i najljepše u našoj vjeri — to je ljubav. Ona je mozak, srž, središte kršćanstva. Sv. Pismo je knjiga ljubavi. Otvorite je i čitajte. Uvjerićete se da je evanđelje velepijesan najveće zapovijedi — ljubavi.

Božji život u vječnosti i Kristov na zemlji je samo velika, nedokučivo čista ljubav.

„Bog je ljubav!“ (1 Iv. 4, s.)

— Zašto nas je Bog stvorio? Iz ljubavi!

— Zašto se je Krist utjelovio, živio i putovao kao prosjak Judejom, Galilejom i Samarijom? Zašto je izabrao za svoju smrtnu postelju unakrsni križ? — Radi svoje nepojmljivo uzvišene ljubavi!

— Tko uzdrži, oživljuje i osvježuje našu svetu Crkvu? Veliki Duh ljubavi!

Bog je ljubav, Krist je ljubav, Crkva je ljubav.

Zar je onda čudno, da je Krist svojim učenicima, u toliko navrata i tako snažno, naglašavao da se među sobom ljube. Rekao im je, da je to nova i najveća zapovijed. Uvjeravao ih, da su u njoj sadržani „svi zakoni i zapovijedi.“

Prvi kršćani su bili veliki u svim svojim djelima, jer su bili veliki u ljubavi; današnji su maleni, jer su maleni u ljubavi.

Danas se u župskim uredima traže krštenice za svjedočanstvo da je netko katolik. Nekada nije bilo ni župskih ureda, ni krštenica. U prvim vijekovima naše vjere jedina je svjedodžba za njezine pripadnike bila ljubavi!

„Po tom će vas svijet spoznati da ste moji učenici, ako se budete ljubili među sobom!“

I oni koji nisu vjerovali u Krista — pagani — pokazivali su prstom u njih i govorili: „Gledajte, kako se ljube!“

Ljubav je bila njihova svjedodžba, njihova krštenica.

Rimski carevi su kršćane proganjali. Bacali ih u lavovska ždrijela i svezivaše uz zapaljene lomače. — Bilo je i takvih koji su ustali na njihovu obranu. O njima su pisali pisma i knjige. To su bili kršćanski apologeti — branioci.

Po svijetu

Židovska moć. — Premda je na svijetu tek 14,100.000 Židova, u njihovim se rukama nalazi 75% čitavog današnjeg kapitala. Svojim novcem osvojiše: svjetsku štampu, kina, kazališta, burze, banke; stranke i vlade. — Kako su do toga došli? — Oni u sticanju imetka ne biraju sredstva. To potvrđuje sama njihova nauka iz Talmuda. Židov je dužan ljubiti Židova, a ne židove može i mrziti. Ako im posao ne ide u jednoj zemlji, oni će preseliti u drugu. Ako se je u Njemačkoj zvao Löwenstein, u Francuskoj će se zvati Lévy, a u Poljskoj Lewiecki!...

Španjolska vlada sprema promjenu ustava. — Svijet je uvjeren da je današnja španjolska vlada s predsjednikom Lerroux-om na čelu samo privremena. Španjolski ustav sadrži mnogo točaka koje su nepravedne i nemoguće za katolike. Zato, čim se u Španjolskoj srede prilike, vlada će se pozabaviti pitanjem obnove sadašnjeg ustava, koja će popraviti teške nepravde nanese katolicima.

Sovjeti u Rusiji popuštaju. — U Rusiji je dosad mogao dobiti kruha samo onaj komu su sovjetski vlastodršci izdali prije iskaznicu. Sada je vlada zaključila, da će se, od 1. siječnja 1935, kruh moći kupovati sasvim slobodno. Sada se u Moskvi uzburba grade pekarnice koje će u 24 sata moći ispeći 200 tona kruha.

U Rusiji se ubija. — Nedavno su, povodom atentata na Kirova, jednog od boljševističkih stupova, u Moskvi i Lenjingradu osudili 66 osoba na smrt.

I za nas će se čuti! — Naše narodne igre: Sinjska „Alka“ i korčulanska „Moreška“ izvađaće se, u lipnju, u Londonu, prigodom međunarodne svečanosti narodnih igara.

(Nastavak na drugoj strani)

A nema li, moguće, u vašem susjedstvu, u vašem selu, u vašoj katoličkoj župi, nekih koji nemaju ni ognjišta, ni zelja, ni sočiva?

Svi su ti Kristova braća. Svi oni imaju pravo na život! A kako će živjeti bez ogrjeva, bez jela i odijela? — Dajte im vi koji, ipak, nešto imate. Ako imate malo, malo ćete i dati. Ali svi moramo ljubiti i pomagati! Ne čekajte, dok vam pokucaju na vrata. Ima ih koji vam nikad neće doći, a ipak stradaju i gladuju.

„Tko ima bogatstvo ovog svijeta i vidi brata u potrebi, pa svoje srce pred njim zatvori, kako može ljubav Božja biti u njemu?“ (sv. Ivan).

Sv. Jeronim je zapisao o „anuvnadelisti lijepu crticu. Kad je u dubokoj starosti živio u gradu Efezu, sa branim vjernicima je uvijek ponavljao: „Djecu ljubite se među sobom!“ Vjernicima je dosadivala uvijek jedina te ista propovijed, pa mu rekoh: „Učitelju, zašto nam uvijek isto govoriš?“ Odgovori im prostodušao i mirno: „To je Božja zapovijed, i ako samo to ispunjujete, dosta je.“

— Kad bi i nama ta zapovijed bila tako jednostavno razumljiva kao Božjemu orlu — svetom Ivanu!

Ig.

Laval u Vatikanu. — Francuski ministar Laval, prigodom svojih razgovora s Mussolinijem o najvažnijim evropskim pitanjima, poklonio se sv. Ocu Papi.

Vojnici piju vino. — Francuska je vlada odredila da svojim vojnicima dnevno daje pola litra vina. To je zato, da seljak može prodati svoje vino, koje, u zadnje vrijeme, slabo ide u trgovini.

Proti nečudorednom filmu. — U Americi, u samom Washingtonu, društvo koje se bori protiv prikazivanja nedostojnih i nečudorednih filmova, broji 250,000 članova.

Saar za Njemačku. — Saar je nezavisna pokrajina između Francuske i Njemačke. Na 13. ovog mjeseca biće izborni, u kojima će se žitelji odlučiti za spoj s Njemačkom ili s Francuskom. Skoro je sigurno da će Saar postati njemački.

Indija je slobodnija. — U Indiji živi oko 350 milijuna duša. Ta nepregledna zemlja je pod engleskom vlašću. Sada se radi oko novog ustava, po kojem bi Indija postala samostalija i slobodnija. Sigurno je da će Engleska na koncu konca morati potpuno popustiti.

Otkrivena nova zemlja. — Neki učenjaci-istraživači pronašli su novu, dosad nepoznatu, zemlju. Ona spaja južni pol sa zemljom „Mario-Byrd“.

Najveći varalica svijeta. — U Francuskoj su otkrili nekog Moellera, koji već 20 godina bezdušno vara razne dioničare, vjerovnike i dobavljače. Dosad se je dokazalo da je prevorio razne stranke za 200 milijuna franaka. — Moeller sigurno nije nikad uvažavao onu Božju: Ne kradi!

Velika razlika. — U belgijskom Kongu vlada održava 11 državnih škola s 5, 649 učenika, a misijonari imaju svojih škola 4000 sa oko 200,000 učenika. Za prve vlada troši godišnje 12 milijuna franaka, a za druge 11 milijuna!

Gradanski brak nerazrješiv. — U Burgelendu, po mađarskim zakonima, još postoji gradanski brak. Ali taj je brak između katolika, na temelju austrijskog konkordata sa svetom Stolicom, nerazrješiv kao i svaki crkveni.

Podlistak

Naša Crkva u prošloj godini

Kad bi svi dnevno čitali novine, i kad bi imali pamćenje koje ništa ne zaboravlja, onda ne bih bio ni napisao ove retke. Ali znam da mnogi od nas ne čitaju redovito dnevne novosti, a mnogi, opet, što pročitaju brzo zaborave. Zato sam za jedne i druge napisao ovaj podlistak.

Vjernici smo, Katolici. — Članovi smo najstarijeg, Božjeg društva, koje se zove: Katolička Crkva. I zar nas neće zanimati, kako je ta naša Crkva proživjela prošlu, 1934 godinu?

— Dakle čujte! Najveličanstveniji kat. dani, u prošloj godini, bili su dani onog nevidenog euharistijskog slavlja u Južnoj Americi, u glavnom gradu Argentine Buenos Airesu. To je bilo pravo i jedinstveno slavodobitje naše svete, sveopće Crkve. Nikada nije koja misao okupila, u jednom gradu, toliko stranih ljudi kao što ih je okupila euharistijska 1934. g. u argentinskoj prijestolnici. Tu se nije brojilo na stotine i tisuće nego na milijune. Kažu, da je glavnoj

Nedjeljno evanđelje

s poukom

Osmina Bogojavljenja

EVANĐELJE SV. IVANA (Iv. 1, 29-34). U ono vrijeme: Ivan vidje Isusa, gdje dolazi k njemu, i reče: Evo Jaganjac Božji, evo, koji diže grijehe svijeta. Ovo je onaj, za koga ja rekoh: za mnogom dolazi čovjek, koji je prije mene postao: jer prije mene bješe. I ja ga ne poznavah, nego da se očituje Izraelu, za to dodoh ja krsteći vodom. I Ivan posvjedoči govoreći: Vidjeh Duha, gdje silazi s neba kao golubica, i prista vrhu njega. I ja ga ne poznavah: nego onaj, koji me posla da krstim vodom, on mi reče: Na koga vidiš, da silazi Duh i vrhu njega prista je, to je onaj, koji krsti Duhom Svetim. I ja vidjeh: i posvjedočih, da je ovaj Sin Božji.

POUKA:

Andeo je navijestio pastirima rođenje Isusova, a zvijezda mudracima. — Ivan Krstitelj priprema put avanom djelovanju Isusovu. Svoje poslanstvo vrši apostolskim žarom. Stoji pokraj rijeke Jordana, krsti, propovijeda pokoru i navješćuje dolazak Onoga, komu nije dostojan odvezati remenje na obuću.

Nekog dana opazi Ivan, među mnoštvom naroda, Isusa kako ide k njemu. — To je bilo po četrdesetnevnom postu i molitvi u pustinji. — Tada Ivan, pun Duha Božjega, zavijestuje: „Evo jaganjac Božji, koji uzima, grijehe svijeta.“

To je prvo ime, dano Isusu čim je nastupio svoje javno djelovanje. Ime, koje najjasnije izražava Isusov poziv, njegovo glavno djelo, svrhu radi koje je došao na svijet.

S tim, da je Ivan nazvao Mesiju jaganjcem, izdiže se nad shvaćanjem Židova, koji su u njemu gledali vjerskog kralja koji će zavladati nad svim narodima; a slaže se s Izajom, koji govori: „Bio je žrtvovan, jer je to sam htio; i nije otvorio usta svojih, kao janje, koje muči pred onim koji ga striže“.

Tako Ivan postaje, zapravo, prvi apostol, koji priprema ljudska srca da prime riječi i nauk jaganjca. U svom apostolskom djelovanju je neustrašiv; ne boji se ni farizeja, kojima njegove riječi nijesu pogodivale, ni Iruda, koji ga je dao zatvoriti, a u tamnici glavu mu otsejedi.

Biti apostol Isusov — divna je služba! A zar mi svi nijesmo pozvani da budemo Njegovi apostoli?

Isus je jaganjac, to jest žrtva za grijehe svijeta. Onaj koji treba da svojom krvlju očisti sve grijehe. Tako nam lijepo veli sv. Marko: „Isus je došao na svijet ne da se njemu služi, već da on služi, i da daje život svoj na otkupljenje mnogih.“ Stoga uzimlje svojevrijedno križ, svojevrijedno se Bogu dariva.

Gdje, kada? Na Kalvariji se ispunja proročanstvo Izajje, tu on uistinu postaje jaganjac, koji uzima grijehe svijeta. Propet na križ, visi tri sata u strašnim mukama i umire. Krv je prolivena, jaganjac je prikazan, pravdi Božjoj je udovoljeno. Zato nam s pravom kaže sv. Petar: „Ne zlatom ni srebrom već predragocjenom krvlju Kristovom ste otkupljeni“.

Tako se potpuno obistinjuje riječ Ivanova o Isusu, da je jaganjac koji uzimlje grijehe svijeta. — Ali taj jaganjac se i danas prikazuje!

Čin, koji se je izvršio na Kalvariji, neprestano se vrši do danas i vršiće se do konca svijeta. On hoće da bude vječni jaganjac, neprestana žrtva, koja će se prikazivati Bogu pod prilika kruha i vina.

U dvorani zadnje večere Isus, poslije nego su večerali, uzima kruh, zahvali, blagoslovi, razlomi i daje ga učenicima svojim govoreći: „To je tijelo moje koje se za vas daje“. To znači: koje se za vas kao žrtva prikazuje i dariva. Jasnije to vidimo kad im pruža čašu: „Pijte iz nje svi! To je, naime, moja krv novog zavjeta, koja će se proliti za mnoge, na otpuštenje grijeha“. U tomu je bistvo, i sadržina žrtve: proljevanje krvi. S tim je Isus prikazao nekrvnu žrtvu, pod prilika kruha i vina, već prije žrtve na Kalvariji. Ova nekrvna žrtva neće prestati. Rekao je svojim apostolima: „To činite na moju uspomenu“, i tako ustanovio svećenstvo novog zavjeta, dajući mu vlast da u ime Njegovo ponavlja što je On izvršio na Kalvariji.

Tako nam je Isus dao žrtvu sv. Mise, u kojoj se On po rukama svećeničkim, svaki dan, svaki čas, prikazuje svom nebeskom Ocu pod prilika kruha i vina.

Zato danas sv. Crkva podiže sv. Hostiju i, kao nekog sv. Iva, veli puč: „Evo jaganjac Božji, evo onaj koji uzima grijehe svijeta.“

Glas Ivanov je, kod mnogih, ostao glas vapajućeg u pustinji. Samo dva učenika Ivanova podoše za Isusom da vide gdje stanuje.

Slijedimo i mi ova dva učenika, pristupimo često k šatoru jaganjca Božjega, koji nas zove i čeka. Poput sluge Božjeg Otera, koji bi se najradije po noći približavao zatvorenim crkvama, te bi kroz prozor gledao zapaljeno svijetlo pred jaganjcem i na glas govorio: „O kako ste sretni vi, drage svjetiljke, koje izgarate potpuno za slavu Božju i gorite uvijek da Ga častite.“ I mi Ga često pohadjamo, budimo svijetla koja će uvijek širiti slavu Božju! I svaki put, kad kleknemo pred Njega, vapimo: „Jaganjče Božji, koji uzimaš grijehe svijeta, smiluj nam se!“

Uzalud zidamo škole, crkve i oltare, ako na njihovu obranu ne podignemo jaku štampu.

Pio X.

Razgovor s čitaocima

Kako su primili „KATOLIK“

Š: — „Što znači ona slika na prvoj stranici „Katolika“? Koja je ona crkva?“

Zanimalo bi me, kako je list primljen u šibenskoj biskupiji i zadarskoj administraciji. Pišite mi, kako bih, najuspješnije, mogao širiti „Katolik“.

Odgovor. — Naša slika, na naslovnoj stranici, puna je dubokog značenja. U središtu je glasovita crkva sv. Petra u Rimu. To je najveća crkva na svijetu. — Znamo da je Rim, od uvijek, bio središte kršćanstva, istinite Kristove vjere. A koji je najočitiiji znak vjere u jednom gradu? Njegove crkve. Zato je i crkva sv. Petra, taj najveći, najveličanstveniji rimski hram, simbol katoličke Crkve, koja nema svojih članova samo u Italiji, ni samo u Jugoslaviji. Katolici žive u svim zemljama, po čitavom svijetu!

U Rimu, a linealijanskom, nego katoličkom Rimu, živi Kristov namjesnik, kormilar Petrovaldice, vođa naše vjere. Tu, oko crkve sv. Petra, središte je svih onih koji vjeruju u jednu, svetu, katoličku i apostolsku Crkvu.

Nad crkvom lebdi Krist, s velikim raširenim rukama. Tko će štiti i braniti našu vjeru, našu Crkvu, ako ne On koji ju je osnovao i prorekao: „Tko kogaću pobjedu? Zato se je, svojim svemogućstvom, nadvio nad Petrovu crkvu, da odbija sve napadaje i zastavi sve grobove. — Svemoć i Božanstvo Kristovo izraženo je u onim svjetlosnim zrakama koje izlaze iz Njegova tijela.

A ona slova — „KATOLIK“, — kao da znaju tko je nad njima, skupljaju se oko Njega i Njegove Crkve, jer samo tu će naći pomoći i snage u svojim borbama za istinu i pravdu. — To je značenje naslovne slike.

Zanima te, kako je list primljen od pretplatnika i čitalaca? — Svi se najbolje izražavaju i o sadržaju i o naslovnoj slici; o papiru i slovima. U Šibeniku je upravo razgrabljen. Tu ima nekih 300 stalnih pretplatnika, a 450 komada se, na jagmu, rasprodalo, na Bogojavljenje, pred našim crkvama. — Tiska se u 3500 komada. Uprava nema više nijednog broja, ako tko ne povraća. Primili smo i pismenih, oduševljenih pohvala.

Tako nam je g. Frano Baričić, dak-sveučilištarac, poslao pismo, puno lijepih i zanosnih misli. Evo ga, i Ti, u izvatku, pročitaj! —

„Niknuo si u pitomoj šibenskoj drazi. Jednog ljetnog dana, prije šest godina, javio si se po prvi put. Izlazio si sad jači, sad slabiji. Koji put si zakašnjo, ali si opet došao. Apostoli sotine, neprijatelji vjere naše, rušioći našeg naroda i njegova blagostanja osjetiše se Tvojim glasom pogođeni, i zato Te htjedoh usutkati. A Ti, oanas

svečanosti, sv. Misi pod otvorenim nebom, prisustvovalo oko dva milijuna vjernika!

Vrhunac te svečanosti bio je u onom, dosad nedeživiljenom, oduševljenju naroda, kad je sv. Otac progovorio preko radija sabranom milijunskom mnoštvu.

Početne riječi njegovog kratkog govora: „Krist, euharistijski Kralj, pobjeđuje; Krist, euharistijski Kralj, gospoduje; Krist, euharistijski Kralj, vlada“ — pretvorile su četiri milijuna ruku u zaglušni, urnebesni pljesak.

— U vječnom, najposjećenijem gradu, Rimu, bio je priređen veliki međunarodni sastanak pravnik, koji je otvorio papinski tajnik, kardinal Pacelli. Došli su mnogi učenjaci, zastupnici raznih sveučilišta svijeta. I mi smo bili zastupani po nekim profesorima zagrebačkog i ljubljanskog sveučilišta.

— Crkva je oduvijek gojila umjetnost. Pa i glazbu. Ta u našim crkvama se moli ili pjeva! Ljubav Crkve prema glazbenoj umjetnosti pokazuje se i u našim danima. Zato je, u Njemačkoj, u Aachenu, održano međunarodno zborovanje za crkvenu glazbu. — Prošle godine slavile su se mnoge značajne obljetnice. U Švicarskoj se nalazi po čitavom svijetu po-

znati, benediktinski samostan Maria Einsiedeln. Taj samostan je doživio 1000 godišnjicu svog opstanka.

Cisterciti proslaviše 800 godišnjicu osnutka svoga reda, dominikanci 700, a isusovci 400 godišnjicu.

— Zapravo bi moralo biti, — prema utvrđenom zakonu, 70 kardinala. Prošle godine taj broj nije bio potpun; međutim su umrli dva velika i služna kardinala: bivši papinski tajnik Gasparri, koji je uredio novo crkveno pravo, i Ehrle, njemački učenjak-povjesnik.

— Crkva se uvijek s nekim bori. Borba — to je njezina povijest. Krist, njezin osnivač, unaprijed joj je to prorekao. I Njegova će riječ važiti do konca svijeta i vijeka! — Zar je onda čudo, da se je i lani morala boriti sa svojim neprijateljima u: Meksiku, Španjolskoj i Rusiji? Borila se i u drugim državama, ali ondje se proljevala krv! — Iz Meksika se tjeraju biskupi i svećenici. Vjernike napadaju u crkvama, zatvaraju ih bez ikakva azloga, proganjaju, samo zato, jer su ođani članovi katoličke Crkve! — U Španjolskoj je, u revoluciji, ubijeno, osim redovnica i drugih katolika, oko 30 svećenika! — U Rusiji bi htjeli uništiti svaku vjeru, željeli bi je potpuno izbrisati s lica zemlje! I u Njemačkoj

se je Crkva morala boriti s državnim vlastima, koje pokušavaju, namjesto kršćanstva, oživjeti staru pogansku vjeru. U toj borbi je ubijen i vođa katoličke akcije dr. Klausner.

Pa nije Crkva proživljavala samo žalosne dane. Izvojtilla je i velikih pobjeda, zadobila mnoga prava. Vidimo da se i u samoj Španjolskoj katolička vjera preporada, i utvrđuje. Katolici se, pod vodstvom mladog odvjetnika Gil Roblesa, probudiše i počehše posvuda unašati svete misli i zdrave nazore svoje vjere. — Katolici u Njemačkoj podigoše svoj jaki glas protiv širenja novodobnog poganstva. Glavni im je predvodnik neustrašivi i junacki kardinal Faulhaber. — Poljska se organizira u katolička društva i, pod stijegom kardinala Hlonda, sniva socijalni savez koji naučava pravdu, obnovu današnjeg socijalnog reda. Obnovu po kršćanskim načelima! — U Francuskoj mnogo radi oko vjerskog prosvjetavanja i materijalnog olakšavanja radnika pariški kardinal Verdier. Tako je u pariškim zapuštenim radničkim predgradima sagrađeno na desetke novih crkava i osnovano novih župa. Crkve, većinom, dobrovoljnim radom, podigoše sami radnici!

Katolici su progovorili i u Društvu Naroda. Dogodilo se je to prigo-

obnovljen i okićen, letiš Sibeničkom i njegovom okolinom. Povećao si se i narasao, odjenuo se u svečano ruho i jače se ispršio.

Prvih brojeva već nema. Sibenički katolici upravo Te razniješe. Mnogo se pero maknu, da Te kiti; mnogo se srce zagrija da Te raznaša. Razletio si se po svim župama naše biskupije. I leti, praćen dobrim željama svih onih koji Te pokrenuše i ljubavljub obasuse, leti praćen jakim blagoslovom našeg natpastira! Zadi u zabitno selo i rāpredniju varoš! Podi bogatašu i reci mu da nije čovjek stvoren da ovom svijetu služi, nego da ovaj svijet u potrebi kao pomagalo za vječni spas. Podi siromahu i budi sunce njegova hladna stana, budi okrepa u njegovoj bolesti, budi glas Onoga koji je sam bio siromah i koji nije imao kamo da zakloni glavu. Budi glas katolika koji su često zapostavljeni; budi obrana protiv onima koji napadaju našu vjeru, a ni sami neznaju što govore i rade. Brani naša narodna i vjerska prava! Ne boj se, ako te netko ne primi. Budi uvjeren, da ćemo svi mi, koji hoćemo da Sibeničkom stalno vijori pobjedonosni Kristov barjak, biti tvoji apostoli. Naići ćeš možda na prezir i nerazumijevanje. I Krist je na slično nailazio, pa je ipak pobijedio i lobi-jediće. Čuvao Te dođri Bog!"

— A sad: kako ćeš ga širiti? Čuj! Najprije bi trebalo da ga Tvoj velečasni župnik u nedjelju s oltara živo preporučī, kao čisto vjerski list koji je namijenjen našim dvjema biskupijama: šibenskoj i zadarskoj. A onda, poslije svete mise, prodaji ga narodu pred crkvom. Tako je naš preuz. biskup, ra Bogojavljenje, naredio svim gradskim svećenicima, da s oltara nešto progovore o katoličkoj štampi, i da pročitaju njegovo pismo, tiskano u prvom broju „Katolika”. — Zato smo u Sibniku doživjeli neočekivani uspjeh: Samo pred crkvama se je rasprodalo preko 450 komada!

Možeš poći od kuće do kuće i tražiti stalne pretplatnike. Znam, naš narod je siromašan, ali, promisli: svaki broj zapada samo 50 para! Ne mojmjo se uvijek opravdavati siromaštinom. Iza toga se obično krije naša nehajnost, mrtvilo i lagodnost. *Krist zahtijeva od svojih apostola i učenika žrtvu i pregaranje!*

Zapamti: Čvrstom voljom čovjek brda valja, i ha ravno opet druge diže. — Uz Božju pomoć!

Val križarstva se širi. — Nova križarska društva osnovana su u Krušvaru i Srinjinama, splitska biskupija. *Želim Božji blagoslov novostvorenim križarskim društvima!*

„Stogod ste učinili jednom od ove moje najmanje braće, meni ste učinili!” Isus Krist (Mat. 25, 40)

dom primanja bezbožne komunističke Rusije u savez Društva Naroda. Tada veliki državnici, uvjereni katolici, kao De Valera i Motta, javno, pred najvećim političarima svijeta, osuđiše komunizam koji se bori proti Evandjelju, vjeri i Bogu.

— Sto je bilo u Jugoslaviji? Po svim našim krajevima vjernici su, u znatnom broju, sudjelovali crkvenim ophodima i molitvama za postignuće velikih oprosta Svete Godine. — Po mnogim su biskupijama bili manji ili veći euharistijski kongresi, na kojima se je otajstveni Bog još više približio odanim dušama. Najveći je bio kongres u slovenskom Mariboru, kojem je prisustvovalo oko 30.000 vjernika. — Osnovana su mnoga katolička društva. Osobito se je širila i uspjevala križarska organizacija koja, u današnjim teškim prilikama, broji već oko 200 društava. — Umro je i jedan biskup: dr. Ivan Starčević — odvažna i plemenita duša koja je Kristovim žarom upravljala senjskom biskupijom.

To je, ukratko, život naše Crkve u prošloj godini. — Kakav će joj biti u ovoj? — Unaprijed možemo znati, da će je ocrnjivati, klevetati i progoniti, ali iz svih tih borba izaći će vijetlija, svježija i jača!

Molitva za siromašne ribare

Bože, koji se brineš za zvijeri, ptice i trave; za onog malenog crva što spokojno u zemlji sniva, pogledaj na siromašne ribare, na ove patnike prave iz čijih očiju gleda dobrota i vjera žlva.

Svi smo mi Tvoja djeca, svijetlo Tvojega daha, odraz vječne ljepote što Tvoja desnica skova, al Ti si, predobri Bože, od ovih siromaha uzeo vjesnike prve svoga Božanskog Slova.

Zato ih štiti i brani desnicom svojom nebeskom, u noćima punim tame, od nenadnog, zlokobnog vjetra. Mreže im napuni ribom ko što si, na Genezaretskom jezeru, nasuo mreže Andrije, Jakova i Petra.

GABRIJEL CVITAN

MEĐU NAMA

Blagoslov kuća

Čuje se, katkada, da je Sibeničkom mnogo od svoje domaće patrijarhalnosti, da je u njemu nestalo mnogih starih običaja. — Ne kažem, da to nije istina; ali ipak naš grad još čuva među svojim ulicama i uličicama po koji stari običaj, u kojem se odražava najljepši dio narodne duše.

Među takve ubrajam i blagoslov kuća uoči sv. Tri Kralja.

Blagoslivljao sam baš „najgradskiji” dio grada: „Široku ulicu” i kuće uz obalu — pa sam, da vam iskreno kažem, bio zadovoljan.

Nije mi smetalo to da sam morao i po nekoliko puta zvoniti i kucati na vrata. Sve zvonjenje, kucanje i čekanje nadoknadio bi mi onaj prijazan doček domaćina, domaćice ili kojeg iz mladeg naraštaja. I vidio sam: Nije to bila samo ona naučena pristojnost, niti je to bio onaj napudrani i napaufurirani bon-ton koji se, obično, susreće na šetalistima, u kavanama i u plesnim dvoranama. U onim doćecima vidjeh nešto više! Na dnu duše svakomu ugledah žižak vjere — koji je, kod dolaska svećenika, jače zaplamsao.

Nevina stvorenja — djeca najviše se, od ljudi, vesele susretu svećenika. A sada su, nekako, svi postali djeca. I ženske i muškarci; i oni niži i oni viši, u kojih sobama čovjek mora paziti da ne poklizni niz laštave i glatke parkete.

Samo jedamput imaju prilike da im svećenik stupi u kuću. Nekima je to, moguće, jedini vjerski čin, koji se, kroz godinu opavlja u kući. Zato mu se svi, manje ili više, vesele. Tada i oni osjete da su katolici; u njima se probudi nešto od one čudesne Božje milosti koja ih je pohodila prvi put na krštenju, a onda na prvoj sv. pričesti, pa na krizmi. — Jer kako drukčije tumačiti ono posebno raspoloženje i očitost veselje, s kojim vas vode iz sobe u sobu, pa na koncu i u kuhinju! Da sve poškropite blagoslovljenom vodom! Da u sve kutjeve, na čitavu kuću zavovete „andela s nebasa koji da čuva, štiti, pohađā i brani sve pre-

bivaocē u onom prebivalištu”. Uoči sv. Triju Kralja se ponovno uvjerih, kako je vjera usađena duboko u ljudskim dušama, kako je to nešto najljepše, najplemenitije u čovjeku. Svi posjeti kuća me utvrdiše u mojoj misli, da se vjera, i onda, kad se čini da joj nema ni traga u čovjeku, smjestila na dno duše, pa se, od časa do časa, užge i zaplamsa.

Neki su mjesece i godine daleko od crkve i molitve; moguće više ni ne znaju kad su se zadnji put prekrizili. A, eto, u ovakvim trenucima osjete da su i oni vjernici! Osjete da je i nad njihovim glavama raskriljena volika Božja ruka, od koje im, na koncu konca, jedino može doći blagoslov, mir i sreća.

— Za takve doživljaje nije teško preskočiti nekoliko tisuća stepenica!

Profesori naređuju — policija zabranjuje

Sjećam se da je lani dva puta i rašem listu bio spominjan književnik, naš sugrađanin, Sima Matavulj. Pa ne radi njegove spomengodišnje smrti, nego radi njegovog *krivotvorenog* romana „Bakonja fra Brne”.

Na našim školama učenici moraju čitati neka književna djela koja im zabranjuju svijesni katolički roditelji. Zabranjuju zato, jer otupljuju i blate čudoredne osjećaje, ruše ono što bi im baš škola morala dati: smisao za duševnu ljepotu i — ljubav prema istini. — Među tim djelima nalazi se i spomenuti roman.

Mnogo se toga propušta: u kinu, kazalištu, i na knjižnom trgu, što mi katolici najodlučnije odbijamo i osuđujemo. A nedavno, čitam, u Splitu htjedose prikazivati u kazalištu dramatiziranog „Bakonju fra Brnu”, pa im je policija osujetila namisao. Zabranije ga!

Tako policija zabranjuje što neki uzgojitelji zapovijedaju i naređuju!

Moguće mislite da je to naredeno sedmo ili osmoškolcima?! Ne, nego djeci četvrtog razreda!

Dobre knjige

Novo pripovjedačko djelo Milutina Majera. Među hrvatskim pučkim pripovjedačima jedan je od najpoznatijih *Milutin Majer*. Kada je Društvo sv. Jeronima 1902. izdalo njegovu ovecu pripovijest „Mučenici”, čitaćima se to djelo toliko svidjelo, da je Majer postao stalnim jeronimskim piscem, pa su od njega u jeronimskoj nakladi izašle knjige: „Za krst časni i slobodu zlatnu” (1904), „Dolazak Hrvata” (1908), „Stit kraljevstva hrvatskoga” (1911), „Život” (1912), „Svijetlo svijeta” (1925), „Golgothske ruže” (1928), a među ovogodišnjim jeronimskim članskim izdanjima, i to u prvoj skupini i u najvećoj nakladi, izdano je najnovije djelo *Milutina Majera* historijska pripovijest „Krvavi sabor Križevački”. Ovdje je obradeno ono najteže razdoblje iza srpske pogibije na Kosovu polju 1389, kada je našim krajevima haračio jedan tuđinac, kada je drugi tuđinac spremao sramotnu predaju Dalmacije Mlečanima, i kad se Bosna trzala u posljednim trzajima, prije nego je pala u ruke Turcima. Sadržaj, uzet iz ove sredine, ispričovijedan je načinom, kojim već znade puku pripovijedati Majer, S izdanjem ove knjige Društvo

sv. Jeronima slavi 60. godišnjicu života pisca, jeronimskog radnika i odbornika Milutina Majera.

Knjiga je, kako rečeno, izdana među ovogodišnjim jeronimskim članskim izdanjima, pa joj je knjižarska cijena 10 dinara (uvez 10 din. više), za članove 8 dinara. U skupini dobivaju članovi 9 knjiga za 40 dinara (članarina jedamput za uvijek 10 dinara). Ovogodišnje knjige su ove: 1. Kalendar „Danica” 2. „Krvavi sabor Križevački”, 3. „Poučna knjiga” 4. „Evangelist III” 5. „Zdravlje sela”, 6. „Temelji kršćanskoga života”, 7. „Pod čadavim krovom”, 8. „Hrvatski prepriod u Dalmaciji”, i 9. „Domaćica u kuhinji”. Član, koji nebi mogao uzeti svih 9 knjiga za 40 dinara, može uzeti prvih pet knjiga za 20 din. ili čak samo prve tri knjige za 10 dinara.

Društvo sv. Jeronima, Zagreb, Trg kr. Tomislava 21.

Tko vlada u Rusiji? Židovi. — Naklada MOSK sv. 12. Zagreb 1934. cijena tri dinara.

Moderna socijalna knjižnica, koja nam je dala već 11 svojih lijepih i poučnih brošura, završila je svoja izdanja u 1934. g. ovim nada sve uspješnim sveskom, u kojem pisac točno i jasno prikazuje, tko snosi najveću odgovornost za patnje nesretnog ruskog

Kalendar

Siječanj

N.	13	Osmina Bogojavljenja - Sv. Obitelj
P.	14	Sv. Hilarij - Sv. Felici
U.	15	„ Anastazija (= Stošija)
S.	16	„ Marcel - Honorat
Č.	17	„ Antun pustinjač
P.	18	Stolica Sv. Petra u Rimu
S.	19	Sv. Marije m. (☉ Uštap)

Sv. Stošija

Na 15 (ut.) ovoga mjeseca je Sv. Anastazija (= Stošija) muč. Zaštitnica zadarske administracije.

Koncem trećega vijeka, u pleničkoj i bogatoj obitelji, u Rimu, rodi se Stošija od oca poganina i majke Fauste dobre kršćanke, koja Stošiju iz nalih nogu odgoji u kršćanskim krepostima. Odgoj ponarastle Stošije povjeri majka sv. Krševanu mučeniku, koji svjedoči za Stošiju, da je toliko napredovala u krepostima te je premašila i svako njegovo očekivanje. — Stošiji još zarana umre majka. Podlažući se očevoj volji, vjenča se za plemića, ali poganina, i raspuštenjaka Publija. Poganiin Publije, ne trpeći Stošijinu revnost u molitvi, poganjanju siromaha, pohađanju tamničara i širenju kršćanske vjere, utamniči je u svojoj vlastitoj kući. U toj nevolji ne zapušta Stošiju njezin štitnik sv. Krševan; on je pismima tješi, hrabri i potiče na ustrajnost u vjeri i u kreposnom življenju.

Malo zatim Publije pogine u Perziji. Muževljeva smrt oslobodi Stošiju iz tamnice, i ona sada sve svoje snage, vrijeme i veliko bogastvo ulaže u djela kršćanske ljubavi. Zaodijeva gole, hrani gladne, štiti i jača slabe i pruža svaku pomoć progonjenim. Putuje u Akvileju za sv. Krševanom, kao dobra ovčica za svojim pastiror, i tu ostaje sve do njegove mučeničke smrti. Poslije putuje prostranim rimskim carstvom razdjeljujući svoje imanje siromasima. Iz Akvileje ide u Lunun, a zatim u Sirmij (današnju Mitrovicu u Srijemu), gdje su tamnice bile prepune kršćana, koje Stošija tješi i hrabri, a novcem zaodijeva i hrani.

U Sirmiju i Stošija bi utamničena. Predvedena pred predstojnika Florija neustrašivo ispovijeda Kristovu (Nastavak na četvrtoj strani)

Najpodlije je kod toga: da se djeci tumači i dokazuje, kako Matavulj u svom romanu realno i zorno prikazuje život u jednom našem katoličkom franjevačkom samostanu.

Kao da mi ne znamo u kojem je samostanu pravoslavac Matavulj proživio dio svoje mladosti, i koje je samostane realno i zorno prikazao!?

naroda; tko ga muči i ubija, tko mu ruši crkve i oltare i ubija njegovo svećenstvo.

Radi velikog interesa za ovu brošuru povećali smo nakladu. Zato se požurite s narudžbom.

Brošura se naručuje izravno kod MOSK, Zagreb, Trenkova 1/II. Tko naruči preko pet komada, dobiva popust od 1 Din po komadu.

„Crna Velevlast” — da je to zla štampa pokazuje i dokazuje znani radnik na polju dobre štampe dr Josip Andrić. Kratko i svestrano, laganim i zanimljivim načinom pisac iznosi činjenice o štampi, koje treba da znade svatko, tko umije čitati. Ova knjižica trebala bi da se raspača u tisućama i desecima tisuća. Izdanje je t. zv. jeronimske „dinar-štampe”, dakle je cijena knjižici samo jedan dinar. Naslov „Jeronimsko Svijetlo”, Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21.

Grčka opet kraljevina? — Govori se da grčki političar Venizelos, koji je iza svjetskog rata protjerao bivšu njemačku dinastiju iz Grčke, sada želi, da grčkim kraljem postane engleski princ Duro, koji se pred mjesec dana vjenčao s grčkom princezom Marinom.

vjeru; prezire i prijetnje i muke, i laskanja i obećanja, na udivljenje Rimljana i Ilira.

Iz Sirmija bi otpremljena s drugih 270 kršćana na otočić Palma riju, na ušću Tibera, gdje, privezana uz kolac i zapaljena, zadobi mučeničku palmu oko god. 304.

Njezin pepeo i nekoliko poluizgorjenih kostiju, u petom vijeku, dobije Carigrad, a u devetom car Nicefor ih dariva Dalmaciji kao zalag mira. God. 1285 metropolitanska Crkva u Zadru bi posvećena Sv. Stošiji kao glavnoj svojoj zaštitnici. — U današnjoj svjetskoj krizi velika bi se usluga učinila čovječanstvu, kad bi se među bogatašima našlo Stošijinih sljedbenika.

Naši dopisi

DRNIS: RAD ČČ. SESTARA. Ima već pola godine da su se u naše mjesto, nastojanjem O. župnika, nastanile čet. Franjevke iz Šibenika. Njihov rad je od velike koristi za naš varoš. Okupljaju malu djecu, djevojke i djevojčice poučavaju u ručnom radu i u njemačkom i francuskom jeziku. Sva vjerska društva u njima nalaze velike pomogače.

PRIREDBA KAT. ŽENA. Materinsko društvo kat. žena priredilo je na Bogojavljenje uspješnu zabavu u korist drniške sirotinje. Najdirljivije je bilo gledati, kada je, poslije zabave, pristupilo gospodama 30 djece i šestero odraslih i svaki od njih primio novo odijelo. Među djecom nalazilo se i pravoslavne sirotinje.

ZIVOT KATOLICKIH DRUSTAVA. U ovoj veoma važnoj zagorskoj varoši, među inače bujnim kršćanskim životom, sva društva Kat. Akcije lijepo napreduju. P. O. P. Dr. Berković, sa svojim pomoćnicima, ne žali ni truda, a ni svoga dosta slabog zdravlja, da se što veća slava Božja postigne. Društva su određena za pojedine staleže. Djeca osnovnih škola okupljaju se u društvo „Malih Podvornika“, kojih sada ima 137. — 126 mladića i djevojaka učlanjeno je u Marijinu kongregaciju i u Kćeri Marijine. Postariji muškarci i žene nalaze se u Trećem Redu sv. Frane. Divno je gledati preko tri stotine trećoredaca i trećoredkinja kako mjesečno, nefaljeno, pristupaju zajedničkoj sv. Pričesti. O. Dekanu je pošlo za rukom, da je prošle godine osnovao: „Materinsko društvo kat. žena“ u kojemu se sada nalazi 88 najvidenijih Drnišanka. Čujeno da su već dana, na potvrdu, državnim vlastima i pravila za katoličke muževae.

PREKO: GRADNJA NOVE ZUPNE CRKVE je ove godine dosta napredovala. Zauzimanjem nar. poslanika Dr. Luja Miletića dobilo se tri vagona cementa i vagon drvene građe, dok se od vlade dobila potpora od 27.500 Dinara. Zupljani su se rado odazivali i dolazili na rad svaki put kad je trebalo. K tome su doprinijeli čbilito milodarima u naravi i ulju. Iz Chicago, u Americi, usprkos onamošnje krize, naši domorodci poslaše 200 dolara, tako da je građevnom odboru omogućeno nastaviti s radnjom.

PRIREDBE KOD C. SESTARA. Imali smo lijepu zabavu kod časnih „Sesara Kćeri Milosrda“. Prikazivale su djevojke iz katoličkih društava, u dva navrata, dramu u 5 činova „Mučenice Kristova, oprosti mi“. Na Mlado ljeto su ženska društva priredila božićnu veselicu. Muška društva: „Marčelić“ i „Križarsko Bratstvo“; uslijed neke nove pogodbe, nemaju prava u „Bratskom domu“ davati priredbe, s čime su jako pogodena, a nema nade da dodu do kakve druge dvorane.

KAPELA SV. MARIJE NA OŠLJAKU. Našim zupljanima na Ošljaku uspješno je jesenas, milodarima gospodara otoka g. pl. Nakića iz Zadra i svojim, da temeljito poprave kapelu sv. Marije tako, da je sada poprimala sasvim novi i ukusni izgled.

BIOGRAD. n/m: RAD PJEVAČKOG DRUŠTVA. Malo gdje po našim selima postoje crkveni pjevački zborovi. Nije ga bilo ni u Biogradu, dok nam nije došao današnji naš župnik, koji je poznat kao dobar pjevač. Kroz božićne blagdane crkvom odjekivahu lijepe božićne pjesme. Sada se spremamo za misu, koju ćemo pjevati na dan sv. Anastazije, zaštitnice našeg grada. Tada, naime, dolazi k nama, kao i svake godine, preuz. biskup, pa želimo da na taj dan bude nešto naročito.

Život Šibenika

Odlikovanje preč. don R. Piana.

Uz kardinal Pacelli, državni tajnik Njegove Svetosti Pija X., javlja našem preuz. biskupu, aktom vatikanskog državnog tajništva od 31. XII. 1934 br. 139537, da se je sveti otac Papa Pio XI, udostojao imenovati preč. don Rudolfa Piana, kanonika teologa našeg kaptola, kućnim prelatom Njegove Svetosti. Odsad, preč. Pian, ima pravo na titul „presvijetli“, nošenje posebnih insignacija i na neka časna prava u Vatikanu. — Presvijetlom prelatu čestitamo na zasluženom imenovanju.

Promjene među franjevcima.

Naš grad su ostavili dva vrijedna franjevca: o. P. Silov i o. L. Bajić. Prvi je imenovan gvardijanom samostana Karin, a drugi župnikom u Sinju. — O. Silov je bio kod nas dugi niz godina, a to je, za franjevca, već jedan veliki dokaz njegove objubljenosti među župljanima. Na ovom mjestu ne možemo nabrajati koliko je dobra postigao u svom crkvenom i izvan crkvenom radu, ali to znaju najbolje njegovi odani Varošani i svi drugi građani. — O. Bajić je samo kratko vrijeme proživio među nama, ali je i pak pokazao svu svoju redovničku gorljivost i temeljitu naobrazbu. Šibenčani će se još dugo sjećati kako je svojim duhovnim vježbama za muževae i žene, mladiće i djevojke mnoge duhovno preporodio i povratio ih vjerskom životu. — Na rijesto oca Bajića došao je o. Živković, a za varoškog župnika o. dr. Bilobrk.

OO. Bajiću i Silovu mnogo sreće u novom radu, a novonadošlim srdačna dobrodošlica.

Dar g. Josa Kečkemety-a. Crkvi sv. Nikole darovao je g. J. Kečkemety lijepu sliku Majke Božje Dobrog Savjeta sa srebrenom košuljom i pozlaćenim okvirom. Slika će se postaviti na oltar sv. Stjepana. Preuz. biskup će ju, jednom brigodom, svečano blagosloviti.

Svećenička ređenja. — U nedjelju, dne 13. ovoga mjeseca, u 8 sati ujutro, preuz. biskup će u kapeli sjemeništa, zaređiti za svećenike, tri dakona, časnu gg.: I. Ivaničića, K. Jelinića i J. Meštrovića.

Tečaj Malih Križara. — Naši požrtvovni katolički daci-srednjoškolski prošle sedmice, održaše najmlađim članovima križarske organizacije — Malim Križarima — trodnevni tečaj.

Cecilijanski zbor

Pozivlju se sve članice i članovi zbora na redovite pjevačke vježbe, koje će se, u buduću, držati za pjevačice utorkom i petkom u 7 sati, a za pjevače srijedom i subotom u 7.30. Tih se dana upisuju i novi članovi.

Tajnik PROPOVIJEDI O STAMPI. Na Bogojavljenje, po želji našeg preuz. biskupa, u svim gradskim crkvama čitalo se je njegovo pismo tiskano u prvom broju „Katolika“. Tom prigodom su svećenici upravnili vjernicima par riječi o katoličkoj štampi uopće i preporučili širenje i čitanje našeg „Katolika“.

IZ BOLNIČKE ŽUPE U ŠIBENIKU.

Uz varošku, dolačku i gradsku župu i u našoj bolnici imamo katoličku župu još od rujna 1885 god. Župa obuhvata teritorij bolnice unutar ogradnog zida. Župi pripadaju sva lica rimokat. vjere koja se nalaze na bolničkom teritoriju bilo stalno ili privremeno.

Zaštitnik župe je sv. Josip. Uredovne matice se vode od 1. siječnja 1886 god.

Svakog dana, — i u svetae i u petak — sv. misa je u 5³/₄ s. za čet. Sestre i za bolesnike.

DOBROPOLJANA: NAŠA OMLADINA. I kod nas je omladina organizirana. Hoće da bude Božja, zato se je začlanila u Križarsko Bratstvo koje iz dana u dan napreduje, preporučajući mlade duše u Kristu. Preko svih kleveta i laži, s kojima nas obasiplju kivni neprijatelji u našem selu, prelazimo mirni u savjesti. Staru godinu smo završili kod stola Gospodnjega, i s ljepom kućnom zabavom: Priredis no tombolu s nekoliko šaljivih točaka. — Mi ćemo naprijed — za Boga!

RAŽANAC (pod Velebitom): PRVI NASTUP KRIZARA. Naše Križarsko Bratstvo prvput je javno nastupilo na dan sv. Stjepana. Igrali su dvije stvari u jednom činu: „Badnja noć“ i „Zlatna odluka“. Zadnja je bila baš podnesna za mjesec prilike. Svojom prvom priredbom naši Križari

Nedjeljom, i jutrom na misi i popodne na blagoslovu, crkvice je krcata bolesnika. Svi veoma rado i pomnijivo slušaju riječ Božju, koja im se svake nedjelje propovijeda preko sv. mise. — Uz čet. Sestre ima uvijek i nekoliko bolesnika koji dnevno primaju sv. pričest. Skoro nijedna svetkovina Gospodinova ili Gospina ne prođe, a da se stotinjak bolesnika ne pričesti. Enevno, u svim bolesničkim sobama, bolesnici mole zajedničku kronicu. — Bolesnici rado i revno čitaju razne „Glasnike“ — a sada redovito svake sedmice primaju 20 komada „Život s Crkvom“ i 20 „Katolika“.

U bolničkoj katoličkoj župi, kroz prošlu godinu, bilo je rođenih 87 (od kojih 57 zakonitih), mrtvih 182, a vjenčanih je samo jedan par.

SV. ANTUN OPAT I PUSTINJAK svetkuje se u crkvi sv. Ante. U četvrtak 17. t. mj. u 6¹/₂ s. ujutro biće pjevane lekcije (život svećev), u 7 s. pjevana sv. Misa, a u 4 s. popodne blagoslov sa Presvetim.

RASPORED NEDJELJNOG BOGOSLUŽJA. Katedrala sv. Jakova: U 6 s. župska tiha sv. Misa, u 8, 9 i 9¹/₂ (školska) tihe sv. Mise, te u 11 s. pjevana sv. Misa. — Varoška župska crkva: U 6 s. tiha, u 10 s. pjevana sv. Misa, u 4¹/₂ s. popodne blagoslov. U ponedjeljak 14. t. mj. varoška župa slavi presv. Ime Isusovo. Stoga i toga dana: u 6 s. je tiha, u 10 s. pjevana sv. Misa s propovijedi. — Crkva sv. Frane: Tihe sv. Mise u 6, 7, 9 i 10¹/₂ s., pjevana u 8 s., blagoslov u 4¹/₂ s. popodne. Crkva sv. Lovre: Tihe sv. Mise u 5¹/₂, 6, 7, 8 i 10¹/₂ s., pjevana u 9 s., blagoslov u 4 s. popodne. — Crkva sv. Dominika: U 7 s. tiha sv. Misa, u 10 s. pjevana sv. Misa, u 3 s. popodne blagoslov. — Crkva sv. Luce: U 9 s. tiha sv. Misa (školska), u 4¹/₂ s. popodne blagoslov. — Nova Crkva: U 8 s. tiha sv. Misa, nakon koje blagoslov sa Presvetim. — Crkva sv. Ivana: U 7 s. tiha Misa, preko koje skupna pričest Križarica. — Crkva sv. Duha: U 6 s. tiha sv. Misa. — Crkva sv. Nikole: U 8 s. tiha sv. Misa. — Crkva sv. Nedjeljice u Crnici: U 7 s. svečana sv. Misa. — Sjemenišna crkva sv. Martina: U 8 s. tiha sv. Misa za puk.

Dolazak ministra. — U prošlu nedjelju došao je u Šibenik novi ministar građevina dr. Marko Kožul, bivši ovdasnji odvjetnik. U gradu se je zadržao samo dva dana i, kroz to vrijeme, saslušao mnoge stranke i privatnike.

Zamjerka u „Narodnoj Tribuni“. — U mjesnoj „Narodnoj Tribuni“ neki gospodin R. zamjera što se osnovala, kao novo društvo, „Katolička Karitas“, usprkos toga što već u gradu postoji Socijalna Skrb, koja se brine za prehranu siromaha. — Tom gospodinu ćemo odgovoriti drugiput.

Veliki izbor zimskih cipela uz snižene cijene. ŠIBENIK SPLIT Kralja Tomislava Marulićeva 7.

ri pokazaše dobru volju za rad, te stekoše naklonost svojih mješćana.

M. Zupčić, tajnik.

SOLINE (Dugi Otok): IMAMO GLAZBU. Pred deset mjeseci smo počeli raditi s križarskom organizacijom. Najprije se organizirao muški, a onda ženski. Naše selo broji tek nekih 500 duša, ali je zato, skoro čitavo, učlanjeno u tim našim vjerskim društvima. Radili smo i radićemo: na sastancima, u crkvi i na pozornici. Ali u zadnje vrijeme doživjismo, za naše male selo, nešto veliko. Zauzimanjem našeg dušobrižnika kupljena je glazba-fanfara, i Križari se, svake večeri, vježbaju u sviranju. Nadamo se, da ćemo, kroz kratko vrijeme, moći koji komad zasvirati.

Bog živi!

Iz Uprave

Molimo sve župnike, da se što življe zauzmu za širenje našeg lista. **Želja je preuz. biskupa da svi u nedjelju, za vrijeme sv. Mise, toplo preporučite narodu „Katolik“.** Nije rečeno, da svi čitaoci moraju biti redoviti pretplatnici. List bi trebalo prodavati poslije sv. Mise pred crkvom. Pročitajte u „Razgovoru s čitaocima“ kako se je, na taj način, u Šibeniku uspješno. Može se to povjeriti sakristanu, ili, još bolje, kojem gorljivom mladiću ili ojevjojci. — Samo malo dobre volje, pa će se već vidjeti uspjeh! Nije nam do toga da se prima nekoliko komada lista i da se plaća — a leđutim ostanu na stolu župskog ureda. Glavno je da se list čita! — Ne radićmo za novac nego za Boga! —

— Pretplatu, oglašje i sve što spada na upravu, građani mogu predati u sobi kraj „Knjižnice Pavlinović“ (Ulica Nikole Tavličića) svaki adn od 10 — 12 ujutro i od 4 — 6 popodne.

Svima: Pretplata se mora plaćati unaprijed! Drukčije list ne može izlaziti!

Socijalno zrnje

Načela socijalne obnove

Na temelju papinskih nauka o kršćanskoj obnovi današnjeg zločinačkog kapitalističkog reda, glasoviti Međunarodni Savez za socijalne nauke u Malinesu objavio je ova načela:

1) Pomozimo radni narod u nastojanjima, da prestane biti beskućnik komu je budućnost uvijek nestalna i tamna. Proletarijat ne smije biti igračka života! Svaki od njih mora što prije dobiti nešto posjeda, na kojem će živjeti kao svoj na svome. U tom cilju već rade osnovana društva za gradnju radničkih kuća, za radnička osiguranja i za dioništa u poduzećima.

2) Oslobođimo majke svakog izvankućnog rada. Njezino kraljevstvo mora opet postati toplo domaće ognjište.

3) Moraju se promijeniti načela društvenih radnih ugovora. Neka radnici što prije postanu sudionici u vođenju i vladanju raznih proizvodnih poduzeća.

4) Najvažnije je to: Čitav gospodarski red pokršćaniti! To znači: Upravljati ga pravdom i dopuniti milosrdem.

Za sve to treba odgojiti širu javnost, ali je potrebno i sudjelovanje države! Jer tu se radi o jednom novom pravnom i društvenom redu koji bi morao obuhvatiti cjelokupni život.

Kršćanski socijalni uzgoj

Tu nedavno je, prof. D. Arandjević, raspravljao u Beogradskoj „Pravdi“ o obnovi kapitalizma, pa među ostalim piše:

„Čovječanstvo se mora potsetiti da nije sva sreća u gomilanju bogastva. Čovjeka treba, još od malena, odgajati u kršćanskim vrlinama, koje ga uče ljubavi prema bližnjemu. Ovo vrijedi naročito za bogatije staleže, koji počinju da gube, ako nijesu već sasvim izgubili, smisao za kršćanske dužnosti.

Neće pomoći nikakve zakonske mjere da spriječe izrabljivanje slabijih sa strane moćnijih, ako vjerom ne oplememo dušu čovječju, ako čovjeka ne naučimo da u bratu svome gleda ljudsko biće prema kome opstojte kršćanske dužnosti uzajamne ljubavi i potpomaganja.

„Živi, ali pusti i drugoga da živi“, i „što više sreće za što veći broj ljudi!“: ta plemenita načela koja omogućuju zajednički život, može u duše ljudske usaditi samo kršćanska nauka.

Tako bi moralo posvuda biti!

U Njemačkoj državne vlasti strogo paze na postupak poslodavaca prema radnicima. Do danas je, radi nečovječjeg postupka prema radnicima, zatvoreno deset tvornica.

Tjeraju ih u Rusiju.

Radnici, koji su sudjelovali u nedavnom revolucionarnom ustanku, neće se više nigdje primiti na rad. Ne preostaje im drugo nego da idu u Rusiju, pa da se u jere, kako je sladak komunistički kruh!

„Blagoslov siromaha: Božji je blagoslov.“ F. Ozanam